

Kosmologernes travetur

Om små og store kredsløb

Frank Colding, 1996, 2005, 2007

Frank Colding, 2008

$\text{♩} = 60$

G C D Am D⁷ G D D⁷ G Em

1. Kom og lad os van-dre mod Bo - se - rup Skov, mar-keds-plads og
2. Vo - res ven-skab har en drøj, tryg me - lo - di og en å - ben,

6 D G Bm C A/C[#] D D⁷ G Bm

kræm-mer-bod på dom - kir-kens torv, ta - ge ind og bli - ve mødt og
him - mel - høj livs - fi - lo - so - fi; vi har gå - et eg - nen rundt hver

11 Am D D⁷ G C D G Bm⁷ Em C Am D⁷ G

gå os let - te, ta - le, tra - ve jævnt og stødt til_ vi bli'r træt - te.
tid på å - ret og talt sin-det lyst og sundt med_ blæst i hå - ret.

3. Sommervinden driver små skyer af sted under himmelhvælvets blå uendelighed, kaster fuglene så vildt omkring deroppe, hvisker lokkende og mildt fra træers toppe.

4. løfter op til liv og ånd, frisk energi. Mærk det stramme tungebånd, der vrister sig fri. Syng hver sanger, spurve bliv kun ved at kvadre, så det glade sommerliv kan leve vid're.

5. Tiden har sin egen lov; efter en stund sættes efterårets plov i markernes grund, og imens vi ånder ud og stemmen klinger, dør vi lidt og går til Gud på sangens vinger.

6. Vinternatten er musik og partitur med hver lille stjerneprík i himmelens ur. Mange folk og tider sang, hvad døden bringer: vågne op endnu en gang, når klokken ringer.

7. Atter åndes luften ind, forårsmotion; våren stemmer vores sind til høj vibration; stiger op fra dybets rod, mens solen skinner, ta'r os flere nye skridt mod åndens tinder.

8. Sommervinden blæser små skyer mod land over fjordens krappe, blå og kølige vand, modned' evigheden frem i os og marken. Mætte går vi vejen hjem igennem parken.